

Bij Vinkmobiel kijken we naar de mens zelf

interview met Jos Charité, straatcoördinator bij de Vinkmobiel

Sinds december 2018 is de Vinkmobiel een vertrouwd fenomeen in de wijk. De laagdrempelige wijktaxi verzorgt ritjes binnen Vinkhuizen voor een klein bedrag en is daardoor een zeer welkome toevoeging op het Openbaar Vervoer en WMO-vervoer. De Vinkmobiel, een initiatief van Stichting Welmobiel drijft op een team van enthousiaste vrijwilligers. Eén van hen is Jos Charité. Hij is de steun en toeverlaat voor de chauffeurs. Sinds begin dit jaar heeft hij noodgedwongen door ziekte zijn werkzaamheden, hopelijk tijdelijk, stilgelegd. Ik zocht hem thuis op.

Hoe ben jij in Vinkhuizen terechtgekomen?

Ja, je hoort het: ik ben Hagenees en recht voor zijn raap, bouwjaar '58. Ik was bedrijfsleider van een schoonmaakbedrijf in Den Haag. Bij een klus in Wassenaar viel ik van een ladder. Daarbij maakte ik een flinke klap, raakte buiten het arbeidsproces en moest revalideren. Omdat er in de regio Den Haag een wachtlijst was, ging ik tijdelijk inwonen bij mijn broer in Drachten om vanuit daar naar het revalidatiecentrum in Beetsterzwaag te gaan. Via internet leerde ik toen Elly uit Groningen kennen en in 2006 gingen we samenwonen in Vinkhuizen.

Maar toen was er nog geen Vinkmobiel?

Ik was inmiddels gedeeltelijk afgekeurd, maar kon aan de slag bij Iederz. Daar bekleedde ik verschillende posities. Zo maakte ik schoon bij FC Groningen en bij Kardinge, was postbezorger en werd manusje van alles bij een Volvotruckdealer. Ik had het daar erg naar mijn zin, maar toen werd de ziekte van Dupuytren vastgesteld, een syndroom dat extra bindweefsel in de handen aanmaakt. Dit is erg pijnlijk. Daardoor kwam ik helaas in de ziektewet. Daarnaast werd in 2015 nierkanker ontdekt. In 2019 werd ik volledig afgekeurd. Nu heeft die ziekte me weer te pakken en vanwege immuuntherapie zit ik tijdelijk thuis. Mijn herstel en mijn gezin gaan nu even voor.

En hoe kwam je dan bij de Vinkmobiel?

Eind 2018 kwam onze zoon Richard met een flyertje van de toen net opstartende Vinkmobiel thuis. Dat leek me wel wat en ik meldde me aan als vrijwillig chauffeur. Uiteindelijk heb ik een halve dag als chauffeur gereden. Al snel kreeg ik coördinerende taken toebedeeld. Het was de start: er moest nog veel worden uitgezocht. We reden met elektrische golfkarretjes en we hadden geen plek voor de voertuigen om te laden en te stallen. Toen stelde ik ~~maar~~ voor om de Vinkmobielen voor ons huis neer te zetten. Het opladen gebeurde met een stroomkabel vanuit het raam. Daarmee werd onze huiskamer meteen de kantine voor de Vinkmobielchauffeurs. Dat was een drukke, maar gezellige tijd, waarin aan de koffietafel heel wat is besproken.

Al snel werd gevraagd of ik hoofdchauffeur wilde worden en omdat mijn huis toch een beetje tot de centrale was geworden, werd ook gevraagd of ik de telefonie kon afhandelen. Zodoende werd ik coördinator.

Het begin voor de Vinkmobiel was lastig: naast perikelen met een plek waren er nog maar weinig klanten. Toen was het belangrijk de moed erin te houden en de chauffeurs te blijven motiveren. Na een half jaar begon het lekker te lopen en op een gegeven moment had de Vinkmobiel 550 ritten per maand in Vinkhuizen.

De Vinkmobiel is vorig jaar ook nog verhuisd?

Toen de beheerder van MijnGereedschapskist in de kantoorzeecontainer achter de Goudvink vertrok, begin 2020, nam ik het initiatief om een samenwerkingsverband met MijnGereedschapskist aan te gaan. De container werd de pleisterplaats voor de chauffeurs en in een andere container achter de Groudvink werd de opstelplaats voor de Vinkmobielen gerealiseerd. Met vereende krachten groeven de chauffeurs, die vanwege Corona veel minder te doen hadden, geulen voor stroom- en internetkabels en knapten de container van binnen en buiten op. Zo verhuisden na een kleine anderhalf jaar de Vinkmobielen van de Pyrietstraat naar de Goudlaan en daarna naar een kantoor aan de Protonstraat 3a waar de gehele backoffice is gestationeerd en waar we kunnen overleggen en een bakkie koffie drinken als het even rustig is.

Intussen groeide Welmobiel, de stichting achter de Vinkmobiel gestaag. Er kwam een wijktaxi in Lewenborg bij. Ook die ging ik coördineren. Toen kwam Beijum erbij. We hadden ook een project in Paddepoel, maar dat liep helaas wat minder soepel. We hebben echter goede hoop dat dat snel weer aantrekt en de Paddepoelpendel weer gaat rijden. Aan de chauffeurs zou het niet liggen, nu rijden wij nog af en toe naar Paddepoel waar we een aantal vaste klanten hebben. Zij zitten met hun huisarts en fysiotherapie bij de Vuursteen.

Wat is er zo mooi aan het werk voor Vinkmobiel?

De Vinkmobiel is belangrijk. We kunnen mensen die slecht ter been zijn of op een andere manier beperkt zijn in hun mobiliteit ~~gehandicapt~~ een heel laagdrempelig vervoer te bieden, zodat ze weer zelfstandig meekunnen doen in de samenleving. Ik zet me daar geheel ~~helemaal~~ vrijwillig voor in. Dat vind ik prima: je bent onder elkaar, om mensen te helpen. Het werd wel wat meer dan ik had gedacht toen ik me aanmeldde. Soms was ik er 24 uur per dag mee bezig, maar altijd met veel liefde. Het mooiste dat ik heb mogen meemaken is dat twee vrijwilligers bij de Vinkmobiel weer aan een betaalde baan zijn gekomen. Er was een vrijwilliger die het zo naar zijn zin had bij Vinkmobiel dat hij absoluut géén baan meer wilde. Ik drong er bij hem op aan om eens te kijken of taxichauffeur niks voor hem was. Uiteindelijk volgde hij mijn raad op. Een andere chauffeur kon aan de slag als internationaal vrachtwagenchauffeur. Het verloop onder de vrijwilligers bij Vinkmobiel is klein. Het is een hechte groep zowel mannen als vrouwen jong en oud. De rol als straatcoördinator is waardevol om te doen. Ik sta altijd open voor de medewerkers, ook voor privéproblemen. Bij Vinkmobiel kijken we naar de mens zelf. Mensen die afstand hebben gekregen geven we kansen terug in de maatschappij te komen. Als ik een beetje hersteld ben, wil ik graag weer aan de slag als coördinator. Ik wil graag op de straat blijven, dat is altijd mijn instelling geweest: 'je moet het zelf kunnen, om het iemand te leren en je doet niet het alleen: we doen het samen'.

Hoe hoop je dat de Vinkmobiel zich gaat ontwikkelen?

Graag zie ik dat de Vinkmobiel, of eigenlijk het moederbedrijf Welmobiel, haar vleugels uitslaat over alle wijken in de Stad en dat de gemeente ten volle het nut inziet van Welmobiel. Een goeie zet is het vervangen van de golfkarren door elektrische auto's. De golfkarretjes zagen er sympathiek uit, maar waren niet heel comfortabel. Er zat geen kachel of airco in en dat was voor chauffeurs en klanten behoorlijk afzien tevens was de actieradius te beperkt. De nieuwe auto's worden elektrisch, want we willen graag groen en duurzaam zijn. Corona gaf even een dip, maar we zitten weer in een stijgende lijn. Vinkmobiel zit nu weer op ongeveer 300 ritten per maand en we rijden tegenwoordig ook naar vaccinatieplekken, MartiniPlaza en Kardinges!